

สำนักงานพัฒนาคุณภาพงาน

เลขที่ผลงาน...../.....

วันลงทะเบียน.....

แบบเสนอผลงานกิจกรรมพัฒนาคุณภาพงาน ประเภทเรื่องเล่าเร้าพลัง

(แบบฟอร์ม F-WI-RA-QS-201/04)

ส่วนที่ 1

ชื่อ-สกุล ปรียาภัทร ลำน้อย รหัสบุคคล 015023

เบอร์โทรภายใน 3969 เบอร์มือถือ 098-8398545 Email Address: Preeyaphat.lam@mahidol.ac.th

หน่วยงาน หน่วยจัดการเฉพาะทาง

ภาควิชาฯ / ฝ่าย(ต้นสังกัด) งานการพยาบาลสนับสนุนการบริบาลผู้ป่วย ฝ่ายการพยาบาล อาคารสมเด็จพระเทพรัตน์

*ชื่อ-สกุล ปรียาภัทร ลำน้อย รหัสบุคคล 015023

(ผู้ที่รับเงินโดยโอนผ่านบัญชี)

โปรดเขียน (✓) ในช่อง ☒ อนุญาตให้เผยแพร่ผลงานทางWebsite ☐ ไม่อนุญาตให้เผยแพร่ผลงานทางWebsite

*หมายเหตุ:

1.กรณีที่ผลงานผ่านเกณฑ์และได้รับเงินรางวัล คณะฯ จะโอนเงินรางวัลเข้าบัญชีเงินเดือนผ่านทางรหัสบุคคลที่ท่านได้ระบุไว้

โดยขอให้ระบุตัวแทนการรับเงินเพียง 1 ท่าน

2.ผลงานทุกประเภทที่ส่งประกวดเป็นลิขสิทธิ์ของคณะฯ ห้ามมิให้ผู้ใดนำไปเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต

(กรุณากรอกข้อมูลให้ครบถ้วนทุกช่องและทบทวนความถูกต้อง เพื่อผลประโยชน์ของท่าน)

ชื่อเรื่อง คนเดียว

ปัจจุบันสังคมไทยมีการใช้ชีวิตอยู่คนเดียวเพิ่มมากขึ้น จากสถิติที่ผ่านมา ปี พ.ศ. 2550 ประเทศไทยมีประชากรที่อยู่คนเดียวหรือครัวเรือนนั้นมีสมาชิกคนเดียว ประมาณ 2 ล้านคน ปีพ.ศ.2558 เพิ่มสูงมากขึ้นเป็น 3.8 ล้านคน ในนั้นรวมผู้สูงอายุที่อยู่ตัวคนเดียวตามลำพัง ประมาณ 1.2 ล้านคน ดิจันซึ่งปฏิบัติงานในหน่วยงานที่ให้บริการผู้ป่วยผู้ใหญ่และส่วนใหญ่จะเป็นผู้สูงอายุที่เดินทางมารพ.คนเดียว โดยไม่คิดว่าจะมีเหตุการณ์ไม่คาดคิดเกิดขึ้นและจำเป็นติดต่อกฎาติตัวนเพื่อร่วมตัดสินใจในการรักษาพยาบาลแก่ผู้ป่วย ซึ่งเป็นเหตุการณ์ที่ฉฉฉฉประสบมาและจะเล่าต่อไปนี้

วันจันทร์ เมื่อพูดถึงวันจันทร์ทุกคนในหน่วยงานจะทราบกันดีว่าผู้ป่วยที่มารับการตรวจวันนี้จะมีจำนวนมากกว่าวันอื่นๆในสัปดาห์ มองไปทางไหนก็มีแต่ผู้มารับบริการ บางกั้หนึ่งเล่นโทรศัพท์ บางกั้หนึ่งพูดคุยกัน บางคนต้องยืนรอ บางคนนั่งรถเข็นระหว่างรอตรวจ เนื่องจากมีผู้มารับบริการจำนวนมาก ในบางครั้งกั้หนึ่งไม่เพียงพอซึ่งขณะที่เจ้าหน้าที่กำลังทำกิจกรรมการให้บริการผู้ป่วยตามหน้าที่ Nurse survey ของหน่วยตรวจผู้ป่วยนอกอายุรกรรม เข็นรถนอนมาที่หน้าหน่วยหัตถการเฉพาะทางที่ดิฉฉทำงานอยู่ บนเตียงนอนมีชายวัยสูงอายุ นั่งอยู่บนเตียง รูปร่างผอม สูง หายใจหอบเหนื่อย ตัวโยก พูดไม่เป็นคำ ดิฉฉเห็นดังนั้นกั้รีบเข้าไปซักประวัติ วัตสัณญาณชีพ ตรวจร่างกายและสอบถามอาการ ซึ่งได้ประวัติว่าวันนี้จะมาขอตรวจก่อนนัดเนื่องจากเหนื่อยมากมาหลายวัน วันนี้เหนื่อยมากจนหายใจไม่ออก ซึ่งทีมแพทย์และทีมพยาบาลให้การรักษาเต็มที่ จนแพทย์ลงความเห็นว่ต้องใส่ท่อช่วยหายใจ ดิฉฉจึงสอบถามผู้ป่วยว่า

“คุณลุงคะ วันนี้มากับใครคะ เนื่องจากพยาบาลเรียกญาติไม่พบ”

ผู้ป่วยเงียบไปสัักพักแล้วตอบว่า **“มาคนเดียว ไม่คิดว่าจะไม่ไหว”**

“พยาบาลจะขอให้คุณลุงตามญาติให้ได้ไหมคะ”

“ลุงอยู่บ้านคนเดียว ลุงไปทำงานกันหมด”

“แล้วคุณลุงมีญาติท่านอื่นที่สามารถติดต่อได้ไหมคะ เพราะตอนนี้คุณลุงเหนื่อยมาก แพทย์อาจจะต้องใส่ท่อช่วยหายใจและคุยแผนการรักษากับตัวผู้ป่วยและญาติคะ พยาบาลจะโทรแจ้งญาติให้คะ” ผู้ป่วยมีท่าทางครุ่นคิดแล้วตอบกลับมา “ลุงจำเบอร์ไม่ได้ ไม่ได้เอาโทรศัพท์มา” ท่าทางกังวล

“ไม่เป็นไรคะเดียวพยาบาลจะหาทางแก้ไขให้เองคะ คนไข้ไม่ต้องกังวลนะคะ” ซึ่งระหว่างนี้พวกเราให้การพยาบาลอย่างเต็มความสามารถ และช่วยหาทางแก้ไขให้ผู้ผู้ป่วยไปพร้อมกัน พร้อมหาเบอร์โทรศัพท์ของญาติเพื่อติดต่อในระบบ รพ.แต่กั้ไม่พบเบอร์โทรญาติที่สามารถติดต่อได้ ในกรณีผู้ป่วยรายนี้เราไม่สามารถติดต่อกฎาติได้จึงให้ผู้ผู้ป่วยตัดสินใจแนวทางการรักษาตนเอง สุดท้ายผู้ป่วยรายนี้ได้ส่งต่อหอผู้ป่วยวิกฤติต่อไป

อีกไม่กี่สัปดาห์ต่อมาในบ่ายวันพุธ ที่ผู้ป่วยรถนอน นอนรออยู่ด้านในบริเวณหน่วยหัตถการเฉพาะทางเจ้าหน้าที่กำลังทำหัตถการ เจาะเลือด บางคนกั้กำลังดูผู้ป่วยเหนื่อยหอบ ทันใดนั้น Nurse survey ของหน่วยตรวจผู้ป่วยนอกอายุรกรรมกั้เข็นรถนอนมาบริเวณหน้าหน่วยหัตถการเฉพาะทาง นำส่งหญิงสูงอายุ นอนอยู่บนรถนอน มือข้างขวากุมหน้าอกซ้ายไว้ สีหน้าวิตกกังวล ดิฉฉจึงเข้าไปสอบถามอาการ

“คนไข้มีอาการอะไรมาคะ”

“อยู่ดีๆ ใจมันก็สั่นๆ หวิวๆ ไม่รู้เป็นอะไร” ชักประวัติ ได้ใจความว่าวันนี้ผู้ป่วยจะมาทำนัดหมอหัวใจ เนื่องจาก รพ.เดิมที่รักษาไม่สามารถใช้สิทธิการรักษาได้แล้ว เพราะสิทธิย้ายมา รพ.รามาริบัติ ตอนที่ออกจากบ้านไม่มีอาการผิดปกติอะไร แต่หลังจากกำลังจะกลับบ้านก็มีอาการใจสั่นๆ หวิว

“บ้านจะเป็นอะไรไหมลูก ปากแล้ว ไม่คิดว่าจะเป็นอะไร” พูดด้วยเสียงสั่นเครือ สีหน้าวิตกกังวล

“ไม่เป็นอะไรนะคะ ไม่ต้องกังวลค่ะ ตอนนั้นคนไข้อยู่กับคุณหมอและพยาบาลแล้วนะค่ะ” ก็ให้การพยาบาล และสอบถามผู้ป่วย

“วันนี้คุณป้ามา รพ.กับใครคะ” “**ป้ามาคนเดียว**”

“คุณป้ามีเบอร์โทรญาติที่สามารถติดต่อได้ไหมคะ” คุณป้าก็ให้เบอร์น้องสาว เราก็ได้โทรติดต่อไปทันที และแจ้งอาการของผู้ป่วยให้ทราบ ญาติรีบตอบรับทันที “ขอบคุณมากๆ เลยนะคะที่โทรมาแจ้ง จะรีบไปรพ.ตอนนี้เลยคะ” หลังจากนั้นไม่นานญาติผู้ป่วยก็มาถึง ผู้ป่วยก็มีสีหน้าที่คลายความกังวลลง ผู้ป่วยรายนี้วินิจฉัยว่าหัวใจเต้นผิดจังหวะ ได้รับการให้ยาทานและสังเกตอาการจนอาการดีขึ้น แพทย์ก็ลงความเห็นให้กลับบ้านได้ๆ

เนื่องจากหน่วยงานที่ดิฉันทำงานอยู่เป็นหน่วยตรวจผู้ป่วยนอก ซึ่งการส่งเลือด การจ่ายเงิน ส่วนใหญ่ผู้ป่วยหรือญาติจะเป็นผู้ดำเนินการเอง แต่ในบางครั้งการตามญาติหรือให้ผู้ป่วยไปดำเนินการเองก็เป็นเรื่องที่ยาก เนื่องจากอาการที่ไม่ปลอดภัยของตัวผู้ป่วย หรือผู้ป่วยมา รพ.คนเดียวไม่มีญาติมาด้วย ทางหน่วยงานก็จะ มีเจ้าหน้าที่คอยให้ความช่วยเหลือเบื้องต้นให้ แต่อย่างไรก็ตามการที่เราสามารถตามญาติผู้ป่วยได้ก็เป็นผลดีที่ญาติจะได้รับฟังอาการผู้ป่วยและร่วมตัดสินใจในการดูแลรักษาผู้ป่วยร่วมกับแพทย์ผู้รักษา เพื่อให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน

ปัจจุบันเทคโนโลยีและนวัตกรรมได้เข้ามามีบทบาทสำคัญในการดูแลสุขภาพมากขึ้น ไม่ใช่แค่การรักษาเท่านั้น เรายังสามารถนำเทคโนโลยีมาใช้ในการดูแลผู้ป่วยรูปแบบอื่นๆ เช่นเทคโนโลยีการสื่อสาร ด้วยซึ่งสิ่งเหล่านี้ทำให้ผู้ป่วยได้รับข้อมูล การดูแลรวดเร็วขึ้น และสะดวกสบายมากขึ้น เช่น การสร้างโปรแกรมที่ผู้ป่วยและญาติสามารถอัปเดตข้อมูลเบอร์โทร ที่ใช้ในการติดต่อได้ด้วยตนเอง การตรวจรักษาแบบทางไกล (Telemed) โดยที่ผู้ป่วยไม่ต้องเดินทางมา รพ. แพทย์โทรสอบถามอาการและส่งยาทางไปรษณีย์ตามที่อยู่ ส่งผลให้ผู้ป่วยได้รับการรักษาอย่างต่อเนื่องภายใต้สถานการณ์การระบาดของโรคโควิด 19 และสามารถทำนัด เลื่อนนัด การติดตามข่าวสารต่างๆ รวมถึงผู้ป่วยใหม่ที่ต้องส่งต่อมารักษาที่ รพ.รามาริบัติ ก็สามารถใช้บริการส่งต่อข้อมูลเพื่อนัดตรวจรักษา ผ่าน RAMA Application ได้ ส่งผลให้การเข้าถึงระบบการรักษาพยาบาลของรพ. รามาริบัติ รวดเร็ว ง่าย และสะดวกสบายมากขึ้น

ลงชื่อ(เจ้าของผลงาน).....

ลงชื่อ(หัวหน้า ภาค/ฝ่าย/งาน/หน่วย).....

สังกัด.....

วัน / เดือน / ปี